

جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!

هنگلام حيدر بخش جتوئي حيدر

توتي سنڌ هزار سلام!
خوش ره باغ بهار مدام!
خوش ره خندان با آرام!
جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!
”پاء آ پنهنجو هر انسان!“
پنهنجو آهي هي ايمان!
پنهنجو آهي هي اسلام!
جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!
”ڪينو فتنو ٿئي برباد!“
”قرب محبت زنده باد!“
پنهنجو آهي هي پيغام!
جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!
جيئي سنڌ ۽ جيئي سنڌ!
جام محبت پيئي سنڌ!
خاص ۽ عام يئن هي جام!
جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!
جيئي هند ۽ جيئي سنڌ!
جيئي جيءُ منو هر هند!
پيار بهار ٿئي عام ۽ جام!
جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!
سنڌي سهڻو سادو صاف
هن جي تلاش آ حق انصاف!
هن وٽ آه نفاق حرام!
جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!
جيئي پنهنجي مٺڙي زبان!
جيئي پنهنجو شعر بيان!
جيئي پنهنجو غزل سلام!
جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!
جيئي جمالو چٽو ڏور!
جيئي دلڻو سرندي سور!
جيئي ڏوهو ڪافي ڪلام!
جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!!

جيئي سنڌو جو درياھ!
 جيئي سنڌو! پنهنجو ساھ!
 آبِ حيات آ جنهنجو جام!
 جيئي سنڌا! جيئي سنڌا!!
 جيئي سکر جي بئراج!
 جيئي گدو جي گج گاج!
 جيئي ڪوٽڙي ڌم ڌام!
 جيئي سنڌا! جيئي سنڌا!!
 جيئي ٻيلو، نيم، ٻيڙ!
 جيئي ڪيلو، سنڌڙي، سر!
 جيئي باغ بهار تمام!
 جيئي سنڌا! جيئي سنڌا!!
 جيئي ڪاڇو، جيئي ٿر!
 جيئي لاڙ، جيئي ڪينجھرا!
 جيئي منڇر انڇر جام!
 جيئي سنڌا! جيئي سنڌا!!
 جيئي سنڌ زمين دلشادا!
 جيئي ڪيت ڪيت آباد!
 جيئي سر سبزي هر گام!
 جيئي سنڌا! جيئي سنڌا!!
 جيئي هاري ۽ مزدورا!
 جيئي هاريائي پُر نورا!
 پورهئي اندر صبح ۽ شام!
 جيئي سنڌا! جيئي سنڌا!!
 جيئي سنڌي دلبر جان!
 مرد ۽ زال ۽ هر انسان!
 ٻچڙو ۽ ٻچڙي گلفام!
 جيئي سنڌا! جيئي سنڌا!!
 جيئي سنڌين سان هي سنڌا!
 سنڌين جي آمان هي سنڌا!
 سنڌين جو ناموس اڪرام!
 جيئي سنڌا! جيئي سنڌا!!

سند جو نام ٿو مٽجي ڪيئن؟

سند جو نام ٿو گهٽجي ڪيئن؟

هر دم سند جو زنده نام!

جيئي سنڌا جيئي سنڌا!

هوڙا! سند جي ٻڌ فريادا!

گم ٿي ويا ڪيئي شدا!

ڪيئي نام ٿيا گمنام!

جيئي سنڌا جيئي سنڌا!

بي انصافي جو بنياد

ٿئي نابود ۽ ٿئي بربادا!

آ تاريخ جو هي انجام! *

جيئي سنڌا جيئي سنڌا!

سند جا دشمن! ڇڏ هي جورا!

دورا! هي جور جو بچڙو دورا!

سند کي مار نه بي الزام!

جيئي سنڌا جيئي سنڌا!

سند کي مار نه سمجهي هيڃ!

سند کي مار نه سمجهي نيڃ!

سند کي سمجهي هڪ گگدام!

جيئي سنڌا جيئي سنڌا!

سند سپاهڙي رنج نه ڪرا!

رنج رسائي ۽ گنج نه ڪرا!

قرئت آه تمام حرام!

جيئي سنڌا جيئي سنڌا!

فوج ۽ جنگ تي باور ڇڏا!

تير تفنگ تي باور ڇڏا!

ڪٽجي ويا فوجن جا امام!

جيئي سنڌا جيئي سنڌا!

حاڪم وارو ڪر نه خمارا!

پاء سان پاء مثال گذارا!

پاء جي ڪٽ جس ۽ انعام!

جيئي سنڌا جيئي سنڌا!

* وعدو.

حاکم وارو ڪر نه غرورا
 سور ڏيئي ٿو ٿئين مسرورا
 گهر ۾ پوندءِ رڙ ماتام!
 جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!
 سنڌ، سمجھ! آ سٽل شيرا
 ڪينڪي رهندو تنهنجي زيرا
 سنڌ ۾ سھسين سورھي ڄام!
 جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!
 سنڌي پيارا! صلح پسندا
 ظالم ڪيئن ٿو سمجھي پنڊا
 ظالم جا ظالم احڪام!
 جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!
 هيرا، موتي هيئن نه هارا
 بي قدرن وٽ ڇا ويچار؟
 ڪوڏين کان گھٽ تنهنجو ڪلام:
 ”جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!“
 سنڌي پيارا! همت ڪر!
 هار نه مڃ! ڪجهه جرئت ڪر!
 ظالم جي ڪر هام تمام!
 جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!
 همت سان آ سڀ آسان!
 قرباني ڪر! ٿي قربان!
 جيئي سنڌي: خاص ۽ عام!
 جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!
 سنڌ جو سڏ آ- ڇو لڳي!
 پنهنجو آھ ”سلام عليڪ!“
 پنهنجو آھ ”عليڪ سلام!“
 ”جيئي سنڌ!“ ”جيئي سنڌ!“
 سڻ هي حيدر جو آواز!
 آواز آهي ڇا انداز!
 آواز آهي يا لھام!
 ”جيئي سنڌ! جيئي سنڌ!“

(۲۵ پڻا)

پاڻونيشر پرنٽرس، رسالا روڊ، حيدرآباد سنڌ ۾ ڇپيو،
 ۽ حيدر بخش جتوئي شايع ڪيو. ۱ مئي ۱۹۶۷ع.